

[A. Chr. Christensen.]

Vandbygningsvæsenet bl a. to Bevillinger, en paa 160 000 Kr. til Arbejde ved Thyborøn Kanal og en paa 270 000 Kr. til Oprensning af Løgstør Grunde. I Tekstanmærkningerne staar der, at Oprensningen har været indskrænket de seneste Aar, bl. a. fordi Statens Materiel har været i Brug andetsteds. Men nu agter man at gaa til ikke alene en Opgravning af Thyborøn Kanal, men, hvad værre er, ogsaa en Opgravning af hele Løgstør Grunde, og hertil ønsker man altsaa anvendt et Beløb paa 430 000 Kr.

Jeg vil saa indtrængende, som jeg kan, advare ikke alene Ministeren, men hele Rigsdagen imod at gaa med til en saa kolossal Uddybning af Limfjorden, hvorved hele Limfjordens Karakter fuldstændig forandres. Limfjorden vil blive til en Kanal i Stedet for den smilende blaa Fjord, som vi har kendt den fra vor Ungdom. Vi har allerede set en Mængde Virkninger af det, der er lavet, baade Landbrugere og Fiskere kan tale med derom. Strømmen er nu saa stærk, at Fiskerne har det største Besvær med at holde deres Fiskergarn ved Bunden af Fjorden. Skal der nu anvendes op imod en halv Million Kroner til yderligere Forværring af Forholdene, tror jeg, man kan sige, at Maalet er fuldt. Saa kan Fiskerne lade deres faststaaende Redskaber blive hjemme, det vil saa være ganske umuligt for dem at sætte Redskaber ud, der kan staa for en saadan Strøm, som der da vil gaa i Limfjorden.

Jeg er af Fiskerne blevet anmodet om saa indtrængende, jeg kan, at advare imod at gaa til yderligere Uddybning af Limfjorden, da det selvsagt vil blive en Katastrofe for Fiskeriet, som i Forvejen er ude for saa alvorlige Vanskeligheder, at mange af Fiskerne med den allerstørste Ængstelse ser Fremtiden i Møde. Fiskeriet tager af Aar for Aar, og Storm og Højvande forøger Vanskelighederne, idet Fiskerne lider stor Skade baade paa Redskaber og paa Baade.

Da det har vist sig, at jeg har haft vanskeligt ved at finde Ørenlyd for mine Betragtninger hos den højtærede Minister for offentlige Arbejder, vil jeg gerne herved bede den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri om at tale et Alvorsord med sin Kollega og foreholde ham, hvor forfejlet hele denne Limfjordspolitik er. Vi kan jo dog

ikke gaa hen og ofre ca. 3 000 Fiskeres Eksistens og Erhvervsmuligheder for at gavne nogle ganske faa Storkøbmænd, der er interesseret i, at store Skibe kan sejle igennem Fjorden. Jeg gør det med saa meget mere Frimodighed, som jeg ved, at den højtærede Minister har kendt disse Forhold siden sin Ungdom; vi er jo, om jeg saa maa sige, begge født midt i Limfjorden, i alt Fald paa to af dens Øer, og har bidt Mærke i hele den Udvikling, som er foregaaet deroppe. Det maa forbavse os, at man fra Regeringens Side mener, at man havde Raad til at anvende et saa stort Beløb, der ikke kan skabe Beskæftigelse af nogen nævneværdig Betydning, men kun forringe Erhvervsmulighederne for Tusinder af Fiskere.

Under den højtærede Finansministers Tale ved Forelæggelsen af Finansloven siger Ministeren — det staar Sp. 16 —, at man vil overveje, om man skal fortsætte Udvidelsen af vore Eksport- og Fiskerihavne. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Trafikminister at anvende de 270 000 Kr., der er foreslaaet til Uddybning af Limfjorden, til Fordel for Fiskeriet, saa Fiskerne kunde faa nogen Gavn af Læmolerne og i nogen Maade kunde have deres Baade i Behold. Det gælder ikke blot i Limfjorden, men lige saa meget den jyske Østkyst, som er saa haardt ramt, fordi Fiskerne ikke har noget Støttepunkt, men er henvist til at fiske fra den aabne Kyst, og Ministeren har sikkert ikke manglet Anmodninger i saa Henseende.

Fra vor Bys Fiskere er der to Gange indsendt Andragende om Støtte til en Havn, og skønt vi har skaffet Halvdelen af, hvad det vil koste, har vi dog faaet Afslag. Flere ærede Medlemmer har allerede omtalt Forholdene ved Hals Havn, som har saa stor Betydning for hele Hals By og ikke alene for Fiskerne der, men for mange andre Fiskere, som søger ind til Hals med deres Fangst og søger Læ for Uvejr. Og det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup har for nylig omtalt Forholdene ved Asaa Havn, men der er mange flere Steder, der tiltrænger en Haandsrækning — her er et Omraade, hvor Staten med forholdsvis smaa Midler kunde skaffe Beskæftigelse til mange Mennesker og samtidig forøge Erhvervsmulighederne for mange Tusinde Mennesker og dermed skabe en vis Lykke og Tryghedsfølelse, naar Fiskerne kunde mærke, at de